

ЖИВОТНИОТ ПАТ ОД МОЕТО ДЕТСТВО, НОБ И ПО ОСЛОБОДУВАЊЕТО

Роден сум на Водици 1924г. во село Подмочани - Ресенско во богато семејство со земја, крупен и ситен добиток, од татко Цветко и мајка Љуба. Основно училиште завршив во с. Подмочани и с. Грнчари-Ресенско, а учител ми беше Петар Здравковски-Пенко, а во НОБ мој соборец.

Есента 1941г. во с. Подмочани дојде др. Јосиф Јосифовски наречен "Свештар" за организирање на НОБ во Преспа. Во тоа време дојдоа и партизаните од Прилепскиот партизански одред, Горо Велковски-Коста и Илија Игевски-Цветан. Првите денови илегално престојуваа а покасно беа легализирани - слободно се движеа по ресенските села со нас - напредните омладинци.

При крајот на месец Декември 1941г. наведените илегалци ни пристапија и не придобија за целите на покретот. Како напредни, поштени и револуционерно ориентирани омладинци неколку од нас, на чело со Коста Кусаковски не примија во СКОЈ, а пролетта 1942г. во КП на КПМ.

Пролетта 1942г. од бугарската армија доаѓа регрути на отсуство и многу од нив не секаа да повторно да се вратат во едниницата од каде и дошле. Од с. Златари Наум Веслиовски - Овчар позната командант и уште неколку преспани не се вратија во едниниците, туку се префрлија преку демаркационата граница меѓу Бугарија и Италија, пристигнаа во с. Подмочани и живеаа во илегалство се до летото, до формирањето на Одредот "Даме Груев" над с. Златари-Ресенско. За нивниот престој

како илегалци се грижевме организираните омладинци и др. организирани членови на КПМ.

Летото 1942г. неколку омладинци од с. Подмочани доброволно отидовме во состав на Одредот "Даме Груев", во кој одред беа Стив Наумов, Свештарот, Овчарот и други познати личности.

Пролетта 1943г. здружените одреди "Даме Груев", "Јане Сандански" и "Гоце Делчев" се движеа во Мала Преспа - Албанија, Леринско, Костурско и Воденско - егејскиот дел на Македонија. Штабот на одредите, едно попладне не повика на разговор, и тоа: Пецо Божиновски-Кочо, Наум Веслиовски-Овчар и мене Јордан Наумовски-Калчо и ни постави задатак, истиот ден, да се спремиме за подолг пат со посебна задачи во извидничка мисија во Кичевско - Дебарца со цел, еден ден да се префрлат одредите на тој терен. Задолженото успешно беше извршено. По нашето враќање над с. Отешево Овчарот му поднесе извештај на др. Кузман Јосифовски-Питу.

За Преспанското Советување на 2 август 1943г. јас како курир на ГШМ и ЦК на КПМ од Караорман во Преспа ги имам донесено др. Цветко Узуновски-Абас, Радосављевиќ-Орце, Страхил Гигов-Андро, Петре Перузе и други видни раководители во НОБ.

Како курир во Штабот кога ја напуштивме Дебарца 1943г. ја предводев предходницата на Македонско-Косовската Бригада, од Дебарца до Караџово-Воденско.

Како партизан 1942г. бев во одредот "Даме Груев". Со формирањето на баталјонот "Мирче Ацев" 1943г. на Славеј Планина, формирањето на Првата Македонско-Косовска Бригада, на Втора

Македонска Бригада и Првата Македонска Дивизија во Тиквешко бев во нивните состави.

Имам завршено две воени школи од по 11 месеци во 1944/45г. Кноевска во Белград и ПОШ во 1946/47г. во Сараево.

Одликувања имам повеќе а и носител сум на "Партизанска Споменица 1941".

Првиот воен чин го добив во 1944г. поручник и последниот подполковник во ЈНА.

Сум бил граничен командант на баталјон како и командант на КНОЈ - баталјон со посебни задачи и одговорност во 1948/49 г. во Белград, обезбедување на Тито, при неговите патувања.

Есента 1949г. на захтев на др. Цветко Узуновски-Абас, тогашен министер за внатрешни работи ја напуштив ЈНА, си дојдов во Скопје и во 1952/54г. ја завршив школата на Министерството за внатрешни работи во Белград со успех.

Оженет сум со Зорка Бошевска, ќерка на Васил Бошевски, мој ратни другар. Во бракот имам син и ќерка со фамилија и внуци.